

ג ל י ר נ ר ת ל ע י ר ו נ ב פ ר ש ת ה ש ב ו ר ע
ע ר ו כ י מ ב י ד י נ ח מ ה ל י ב ו ב י צ
י ו"ל ע"י מוסד תורה והטכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נטי מזרחי באמריקה

בראשית (תשי"א)

פרק ר"א - ד בני האלוהים

מצאנו להכמים דעות טובות בענין בני האלוהים והנה מקצתם:

ספרי בהעלותך י"א ב': ויראו בני האלוהים... מה היו בני הדיינים עוטים? היו אוחזים נטים מן הסוק ומענים אותם. אם כך היו בני הדיינים עוטים, קל וחמר לסאר הדיוטין.

בראשית רבה כ"ו ח: בני האלוהים: ר' שמעון בן יוחאי קרא להון בני דיניא. ר' שמעון בן יוחאי מקלל לכל מאן דקרא להון בני אלהיא. חני רשב"י: כל פרצה טאינה מן הגדולים אינה פרצה. (מתנות כהונה: שמתוך שהגדולים פורצים הגדר כלם עומים אחריהם ככה.)

תרגום אונקלוס

רש"י ד"ה בני האלוהים: ד"ה כי טובות הנה; ד"ה מכל אשר בחרו; ד"ה הנפילים; ד"ה הגבורים;

ראב"ע ד"ה בני האלוהים: ד"ה הנפילים החל מן "והנכון בעיני" עד "וכך אמרו בבראשית רבה" ולהלן מן "וכאשר החל האדם לרב".

רד"ק: ויראו בני האלוהים: בני השופטים והגדולים ומנהיגי המדינות, כי הם נקראו אלוהים, כמו (שמות כ"ב) "אלוהים לא תקלל" והדומים לו... ד"ה את בנות האדם: בנות המון האדם החלושים, שלא היה להם כח לעמוד כנגדם; וכאשר היו רואים בני הגדולים בנות העניים שהיו טובות ר"ל יפות תאר ומראה היו עוטים ולוקחים אזהרה שהם טובות מכל האנשים ואתן טיטרו בעיניהם, הן פנויות או נטואות לבעל, כי מי שהיה גדול מחברו עוסיק את חברו ואין מציל מידם; ו"אדם" נאמר על הפחותים והחלושים, שנ' (תהלים מ"ט); "גם בני אדם גם בני איש", "בני אדם" - הפחותים, "בני איש" - הגדולים.

מלבי"ם: ידוע בקורות העמים הקדמונים, שהיו מאמינים שבני אלוהים חוסיקים את בנות האדם והיו מהבילים, טכטאטה יפה תמצא חן בעיני אלוהים ויבואו אליהן וילדו להם. וספר טכפי מחטבת הדור ההוא והבליהם אמרו, שבני אלוהים רואים את בנות האדם שהן טובות וימצאו חן בעיניהם ויקחו להם נשים; שבאופן זה זנו הנסים מתחת בעליהן עם אנשים שהבילו עליהם, שהם בני אלוהים.

והגדות כאלה היו בימים האלה וגם אחרי כן, כי נודע שבכל ספורי העמים הקדמונים יספורו שבימי קדם מלכו על מדינתם בני אלוהים טבאו מטמים אל הארץ ונטאו נטים מבנות האדם ומתם עמדו גבורים ומושלים, כמו שימצא בספורי מצרים וחינא ומלכות יון מן האלוהיות וחצי אלוהות, שהלכו על החרים הרמים ועל ארצם בימי קדם והם נעשו להם אלילים, וספרו עליהם מעטים טל רצה ונאוף וכל מדות רעות, עד שגם עובדיהם התדמו להם בתועבותיהם, כמו האלילה טעבודתה היתה בבאוף, והאליל טעבדו אותו בזבחי אדם, והעבודות האלה עמדו עד אמצע מלכות הרומיים וכל סכן טהיו בתקפם בימי מסה... לכן הודיע לנו משה רבנו ע"ה כי הנפילים האלה שהם הענקים והעריצים היו בימים האלה וגם אחרי כן, טאו נמצאו גבורים כח נוראים, טאמרו על עצמם שהם בני אלוהים טנפלו מטמים, והעם התחילו לעבוד אותם. והם היו בני האלוהים טבאו אל בנות האדם וילדו להם עד שגם הבנים היו נחטבים לאלילים. - אבל דע, טכל הספורים וההגדות האלה טעליהם בנו כהני האליל, כל עניני הע"ז וספורי האלילים והמיתולוגיה טוא הכל טקר וכזב, "היעטה לך אדם אלוהים והמה לא אלוהים?" רק המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, טכל גבור טעמד בימים ההם או איט טעטה לו טע ע"י חכמתן היו טיחסיים לו-אלוהות ואומרים טגפל מטמים, וזה היה טוט להטחת האדם ולע"ז ואמונת טוא וחבל, אטר לבן ראה ה' לקצר ימי האדם, טיראו כי אדם. המה ובני תמלחה ולא אלוהים המה.

בנו יעקב בספרו Genesis תרגום מגרמנית: יתכן שהכוונת "בני אלוהים" מובנו כאן אירוני כמו (תהלים ע"ח) "אני אמרתי אלוהים אתם ובני עליון כולכם - אכן כאדם תמותון...".

- 1) הסבר מה הן הדעות הטונות טל הנ"ל בהסגר המוטג "בני אלוהים". סדרם
  - 2) מצא ראייה מלטון הכתוב לכן טעטה כאן טעטה חמסן / לקבוצות!
  - 3x) הסבר מה הקשר בין פרטתנו לפרטת למך ד' י"ז-כ"ד?
- וע', גליון בראשית חט"י בנג. ביחוד דברי רלב"ג והמלבי"ם טסו